

1. Nood

Het was een gewone ochtend toen Sekouba, twaalf jaar oud, ontdekte dat er een klein bultje in zijn mond zat. Een bultje, niet groter dan een knoop. Als hij het aan zijn moeder M'mahawa laat zien, hoort hij dat hij zich geen zorgen hoeft te maken. 'Misschien gaat het vanzelf wel weg,' zegt ze. Maar de bult gaat niet weg. Het groeit in alarmerend tempo door tot een tumor ter grootte van een tennisbal in zijn rechterwang. Het begint langzaam aan op te vallen dat Sekouba er anders uitziet. Naarmate de tumor groeit, vragen steeds meer mensen nieuwsgierig: 'Wat is dat in je mond?' En nog voor hij antwoord kan geven, beginnen de vragenstellers hem al uit te lachen. Ze wijzen anderen op zijn gezicht met die grote bult. Sekouba's broers schamen zich ervoor om met hem gezien te worden. Sekouba begint zich alleen te voelen. Elke dag wordt hij verdrietig wakker omdat hij weet dat hij die dag weer alleen zal zijn. Sekouba kan er niet meer tegen om steeds weer uitgelachen te worden. Daarom gaat hij niet meer naar school. Twee jaar lang wacht hij elke dag vol spanning tot zijn broers terugkomen uit school, zodat hij met hun boeken kan blijven leren.

Sekouba's moeder M'Mahawa kan het verdriet van haar zoon niet langer aanzien. Ze gaat op zoek naar een manier om hulp voor hem te krijgen. Ze komt in contact met een chirurg, en daardoor krijgt ze nieuwe hoop: misschien kan hij Sekouba wel helpen! M'Mahawa staat al op het punt om haar land te verkopen zodat ze

een operatie voor Sekouba kan betalen, als de chirurg ha ar vertelt dat hij Sekouba toch niet kan opereren omdat hij de benodigde uitrusting niet heeft. Alle hoop die M'Mahawa heeft opgebouwd wordt in een keer de grond ingeslagen. Wat kan ze nu nog doen om haar kind te helpen, haar kind dat zo lijdt? Dit verhaal, over Sekouba in Guinee, West-Afrika, vond ik op de website van Mercy Ships. Er staat ook een foto bij van Sekouba met

die enorme bult in zijn gezicht (zie hiernaast). Als je het leest, dan breekt je hart. Wat een ongelooflijk verdriet voor zo'n jongen, en voor zijn moeder. Wat een tranen zijn daar gevloeid...

Net als trouwens in Israël, in de 11e eeuw voor Christus, als dat verhaal bekend wordt over Jabes in Gilead. Jabes ligt ten oosten van de Jordaan, in wat tegenwoordig Jordanië is. Dat gebied ten oosten van de Jordaan was altijd een kwetsbaar gebied voor Israël. En nu hebben de Ammonieten Jabes belegerd. Als er geen hulp komt heeft Jabes geen schijn van kans. De inwoners hebben in feite hun nederlaag al erkend. Ze zeggen tegen koning Nahas van de Ammonieten (vers 1): 'Sluit een verbond met ons, dan zullen wij u dienen.' Met andere woorden: 'Als u goede voorwaarden stelt, dan zijn we bereid om ons aan u te onderwerpen.' Maar koning Nahas stelt geen goede voorwaarden. Hij wil wraak nemen, want eerder zijn de Ammonieten verslagen door de Israëlieten onder leiding van Jeftā. Nahas wil de Israëlieten vernederen, en daarom zegt hij: 'Oké, ik sluit een verbond met jullie. Maar op één voorwaarde: ik steek bij jullie allemaal het rechteroog uit.' Zo raak je verminkt. Dat ziet iedereen. En met één oog ben je natuurlijk veel kwetsbaarder en veel minder waard als soldaat in de oorlog.

Jabes is in nood! En als de boodschappers uit Jabes aankomen in Gibeā komen, de plaats waar Saul woont, breekt de hele stad in huilen uit. Om Jabes wordt gehuild, zoals er eeuwen later gehuild wordt om Sekouba. Het zijn die tranen die door God worden gezien. Tranen, wereldwijd, om zoveel nood, om zoveel pijn. De HERE is een betrokken God. Intens betrokken bij wat wij meemaken.

Juist daarom grijpt God ook daadwerkelijk in. En hoe doet Hij dat? Dat doet Hij door een roeping. Dat is het tweede kernwoord vanmorgen. Het eerste kernwoord was nood. De nood van Jabes en de nood van Sekouba. Het tweede kernwoord is roeping.

2. Roeping

De HERE roept Saul, en Hij doet dat heel duidelijk. Saul, al eerder tot koning gezalfd, is gewoon weer naar huis gegaan en doet het normale boerenwerk op het land. Maar als hij van het land komt en zijn woonplaats Gibeā binnenloopt, hoort hij overal mensen huilen. 'Wat is er aan de hand?' vraagt Saul. En dan hoort hij dat verhaal over Jabes in Gilead, over al die mensen die dreigen verminkt te worden en een oog te verliezen. En dan, als dát gebeurt, dan staat er in vers 6: 'De Geest van God werd vaardig over Saul toen hij deze woorden hoorde, en hij ontstak in hevige woede.' Saul beseft opeens ten volle zijn verantwoordelijkheid: hij is gezalfd tot koning over Israël! Deze mensen, uit Jabes, dat zijn zijn onderdanen, het is zijn volk! En dan wordt hij woedend! Woedend om het onrecht dat hier dreigt te gebeuren. Het is een woede die van God komt. Dat kan dus! De Heilige Geest kan je als het ware wakker schudden en ervoor zorgen dat er een heilige woede over je komt, vanwege het onrecht, het kwaad, de ellende die de duivel over de wereld strooit.

Het is goed om daarbij stil te staan. Wat gebeurt er met jou als jij hoort over mensen die uitgebuit worden, of aan de kant geschoven, of voor geld verhandeld, of gemarteld of vermoord? Wat gebeurt er dan met jou? Wat doet het met je? Ken je iets van die heilige woede? Deze woede is een vrucht van de Geest, en kan je vervullen met wijsheid, met kracht en met creativiteit om er iets aan te doen.

Nu werkt de Geest op allerlei manieren. Bij Saul wekte de Heilige Geest woede op. Maar de Geest kan ook verlangen wekken, intens verlangen om te helpen, daar waar nood is. Bijvoorbeeld bij kinderen zoals Sekouba. Verlangen om de liefde van Christus te delen, in daden, dat zeker, en waar mogelijk ook met woorden. En dat verlangen wekte de Heilige Geest ook in jullie hart. In jullie eerste nieuwsbrief hebben jullie beschreven hoe dat ging: vorig jaar, in het voorjaar, raakten jullie geïnteresseerd in het werk van Mercy Ships en jullie volgden online een informatieavond. Die wakkerde bij jullie een droom aan, om iets te doen voor mensen, voor kinderen die zo hard hulp nodig hebben.

En toen werd het Pinksteren. En terwijl ik niets wist van jullie gedachten, preekte ik over de roeping van Paulus en Barnabas, en gaf ik zomaar een paar voorbeelden. Ik zei: 'Misschien ben jij nodig op één van de schepen van Operatie Mobilisatie, die het Evangelie over de wereld brengen, of op één van de Mercy Ships, die medische zorg geven in ontwikkelingslanden. Waar ben jij nodig?' Jullie stonden perplex, en toen ik later hoorde waar jullie mee bezig waren, stond ik weer perplex!

Dat is precies dat voorbeeld gebruikte van Mercy Ships waar jullie mee bezig waren, dat was puur het werk van de Heilige Geest. Zo duidelijk kan Hij spreken! voor jullie was het een heel duidelijk teken dat God jullie riep om verder te gaan op die weg.

Ik ben daar nog steeds verwonderd over, en het is zo'n duidelijk bewijs dat we een levende God dienen, een God die spreekt en die werkt. En daarom wil ik dat ook vandaag opnieuw benadrukken: als jij je beschikbaar stelt voor God, dan zal Hij je ook gebruiken. Misschien doet Hij dat al heel lang. Misschien roept Hij je in je huidige werk, je betaalde baan, je vrijwilligerswerk. Of Hij roept je voor iets nieuws, dat kan ook. Maar blijf je beschikbaar stellen! En blijf bidden om Zijn leiding. Hij is de levende God en door Hem krijgt jouw leven zoveel waarde, zoveel betekenis.

Saul wordt geroepen, maar hij gaat natuurlijk niet alleen naar Jabes in Gilead. Hij stuurt boodschappers rond, met hompen vlees: twee runderen, in stukken gehakt. Zijn boodschap is duidelijk en eigenlijk ook nog mild. Je zou verwachten dat hij liet zeggen: 'Kijk eens, dit gebeurt er met iedere man die niet komt meevechten. Die wordt in stukken gehouwen.' Dat zeiden de koningen van andere volken. Maar Saul zegt: 'Dit gebeurt er met je runderen, als jij niet komt meevechten achter Saul en achter Samuël aan.' Dat is mooi! Saul erkent Samuël als de geestelijk

leider van het volk. Ook al is Saul nu koning, hij weet dat hij een dienaar is, een dienaar van God, en daarom erkent hij Samuël als gids voor het volk.

De reactie van de mensen is bijzonder. Vers 7: 'Toen viel grote vrees voor de HERE op het volk, en zij trokken als één man uit.' Wat gebeurt hier precies? Worden de mensen bang? Nee, het is geen angst, dan zouden de mensen wel wegluchten. Het is geen angst, maar wel diep ontzag, heilige eerbied. In die krachtdadige oproep van Saul proeft het volk de kracht van God Zelf. De HERE is aan het werk! En als je dat meemaakt, dan wil je daar toch onderdeel van uitmaken? Dan wil je toch meedoen? In jullie leven is God aan het werk gegaan. Jullie zijn heel duidelijk geroepen. En wij, als familie, als gemeente, mogen zién wat God doet in jullie leven. dat is indrukwekkend, en daarom is het voorrecht om méé te doen. Om méé te bidden, om méé te geven, om méé te leven. In de tijd van Saul trokken de mensen 'als één man uit'. Wat mooi als wij 'als één man' achter jullie mogen staan. Want het is niet júlíe werk, nee, het is Góds werk. En júlíe roeping is voor ons allemaal een spiegel: wat vraagt God van mij? Van ons? Hoe kunnen wij sámen Hem dienen?

3. Verlossing

We hadden het over de nood, dat was het eerste. Toen over de roeping, dat was het tweede. En het derde, dat is de verlossing. Die verlossing, ook dat is helemaal Góds werk. Saul zegt het in vers 13: 'De HERE heeft Israël vandaag verlossing geschonken.' God werkt via mensen. Hij werkt door dat leger van Israël heen, 330.000 man. Hij werkt ook door Saul heen, die een geweldig strategisch inzicht blijkt te hebben. Hij laat de Ammonieten van drie kanten aanvallen. En zo wordt Jabes in Gilead bevrijd. Koning Nahas had nóóít gedacht dat zoiets mogelijk zou zijn. Hij gaf toestemming om die boodschappers weg te sturen, vanuit Jabes, want hij dacht: 'Dat krijgen ze toch nooit voor elkaar. Israël is een volk van niks, zonder centraal gezag, het lukt ze nooit om binnen een week een leger op de been te krijgen. Maar onderschat dus nóóit de macht van de HERE van de hemelse legers! Onderschat nooit de macht van de Koning der koningen! M'Mahawa, de moeder van Sekouba, zat in zak en as. Wat kon ze nog doen om haar zoon te helpen? Ze zag nergens uitkomst. Alleen een wonder kon hem nog helpen. Maar dat wonder gebeurde ook! Want Gods macht is veel groter dan wij denken. Op een dag hoort M'Mahawa dat de Africa Mercy, één van de Mercy Ships, naar Guinee zou komen. Drie dagen lang reizen Sekouba en zijn moeder naar de plaats waar de Africa Mercy is aangemeerd, op zoek naar hulp voor zijn schrijnende situatie. Terwijl Sekouba op de kade zit te wachten, lichten zijn ogen al op en glimlacht hij uitbundig, ondanks de tumor die hem hierin hindert. Het schip geeft hem hoop, hoop op de vervulling van zijn grote wens: weer naar school kunnen! Aan boord van de Africa Mercy hoort Sekouba dat hij geopereerd kan worden. Wat een enorme blijdschap voor hemzelf en zijn moeder. Al snel wordt hij geholpen. De tumor in zijn wang wordt verwijderd, en hij heeft nog een paar weken afspraken op het schip om zijn herstel te waarborgen. De aanblik van Sekouba's genezende gezicht, zonder bult en met een stralende glimlach, geeft zijn moeder eindeloze vreugde. 'Elke keer als ik bid, dank ik God voor dit schip,' zegt M'Mahawa. 'Ik weet niet hoe dit afgelopen zou zijn zonder de hulp van Mercy Ships.' Drie jaar later zoeken mensen van Mercy Ships Sekouba weer op. Het gaat uitstekend met hem. De tumor is niet meer teruggekomen. Hij gaat weer naar school en is een intelligente leerling. Hij heeft maar één grote droom: zelf dokter worden en mensen helpen. Wie weet komt hij nog eens terug op één van de Mercy Ships, maar dan als arts.

Die overwinning op de Ammonieten, die kwam Israël niet aanwaaien. Er moest gevochten worden, en geloof maar dat er veel bloed gevloeid is. Maar God Zelf gaf de overwinning, en daarna was er oneindig veel blijdschap. Vers 15: 'En Saul verheugde zich daar buitengewoon, met al de mannen van Israël.' Zoals M'Mahawa niet kan bidden zonder God te danken. Zoals Sekouba uit dankbaarheid maar één ding wil: zelf arts worden. God geeft verlossing, maar het gaat wel door een geweldige inspanning heen. Soms heb je het gevoel dat je bijna kopje onder gaat, je kunt soms wanhopig naar de hemel roepen om hulp. Ook jullie hebben dat gemerkt en dat zal beslist nog vaker zo zijn. Misschien heb je soms een enorme inzinking en vraag je jezelf wanhopig af waarom je hier ooit aan begonnen bent. De overwinning komt je nooit aanwaaien. Maar dwars door alle inspanning heen, dwars door bloed, zweet en tranen heen komt het toch tot die overwinning. Want het is Góds werk, niet ons werk. Hij heeft alles in de hand.

Als Saul heeft laten zien dat hij over grote talenten beschikt, en iedereen viert feest, zijn er een paar heethoofden die gaan roepen: 'Er waren toch mensen die Saul bespotten? Ze wilden toch niet dat hij koning zou worden? Waar zijn die lui? We steken ze dood!'

Maar als hij dat hoort, steekt Saul daar meteen een stokje voor. Vers 13: 'Maar Saul zei: Er zal op deze dag niemand gedood worden, want de HERE heeft Israël vandaag verlossing geschonken.' Ik vind dat zó mooi. Saul beseft: 'We hebben deze overwinning gekregen, dit is genade!' En als je genade ontvangt, dan ga je ook genade géven. Dat laat Saul hier zien. Hij is genadig tegenover al die mensen die hem bespot hebben. Als je genade ontvangt, ga je ook genade géven. In het Engels zijn er twee woorden voor genade. Het éne woord is *grace*, *amazing grace*. Het andere woord is *mercy*. Ik heb opgezocht wat de wortel is van dat woord. Het woord komt uit het Frans, en het hangt samen met dat woord *merci*, dat kennen we wel: 'Merci, bedankt!' Dat vind is zó mooi. *Mercy*, genade, komt van *merci*, 'Dankuwel!' Wie zelf genade heeft ontvangen, wie dankbaar is - '*Merci!*' - geeft vanzelf ook genade, *mercy*, aan anderen.

Jullie gaan wonen op de Global Mercy, de 'Wereldwijde genade'. Jullie mogen die genade van God laten zien, overal waar je komt. Maar je kunt het ook anders zeggen: jullie gaan varen op de *Global 'Merci'*. Jullie schip is één groot 'dankuwel!' aan God, het is één groot rondvarend dankoffer aan de Almachtige.

1 Samuël 11 loop uit op de blijdschap. En ook al zullen jullie ups en downs meemaken, ook al zal het lang niet altijd gemakkelijk zijn, uiteindelijk loopt ook jullie missie uit op dankbaarheid, op blijdschap. Blijdschap bij mensen zoals M'Mahawa en Sekouba. Blijdschap bij jullie zelf als team van Mercy Ships. Blijdschap bij ons allen. En vooral: blijdschap in de hemel. Want als Gods liefde wordt verspreid, en als mensen daarop reageren en God gaan danken, dan is er vreugde op de aarde én in de hemel. God Zelf spreidt Zijn handen zegenend over jullie uit. Amen.